

***„Hol van a szállás? - kérdezi, a Mester kérdezi.
S amikor meg-megáll nap mint nap a szívetek ajtajában, akkor Ő
ismerje meg:
Íme itt a szállásom, íme itt a szeretet, itt vannak a jótettek,
íme itt vannak a buzgó imák, íme hozzám sóhajt ez a lélek,
íme itt van az én oltárom, hófehérrel, az én szentségemmel
letakart, tündöklő kegyelem.”***

Úrnapja

Kiv 24,3-8
Zsid 9,11-15
Mk 14,12-16.22-26

Hol van a szállás? A Mester kérdezi ezt,

és tőled kérdezi meg. Ott áll szíved ajtajában és zörget.

Jönnek az Ő tanítványai és kopogtatnak nálad, és azt kérdezik: Hol van a szállás?

Be akar lépni a szívedbe, és minden nap benned akar élni. Befogadod-e?

És vajon van-e szállás, ahova befogadjad?

Milyen szállásra, milyen terembe hívhatod meg az Ég Istenét, a mindenek Teremtőjét, az Üdvözítőt?

Hol van a szállás?

Ha ma végimentek életetek utcáján, azt látjátok, hogy a Mester ott megy és a szállást keresi.

Hol van a szállás? - kérdezi. Aztán talál is ilyeneket, hiszen készítettek szállásokat itt-ott az út mentén,

készen állnak már az úrnapi sátorok. És ezekbe a szállásokba be is lép a Mester.

És ezek a sátrak benneteket jelképeznek.

Azt az élő szentélyt, a ti szíveteket, az életeteket, ahova igyekszik Jézus nemcsak a mai napon,

hanem minden nap a világ végéig. Meghalljátok a kopogtató, zörgető szót?

Meghalljátok a kérdést: Hol van a szállás? - a Mester kérdezi.

És milyen a szállás?

Ezek az Úrnapi sátorok szépen megtanítanak bennünket arra is,

hogy milyen szállással várjuk a Mestert, az Üdvözítőt.

Három elemet figyelhetünk meg rajtuk, és ez a három elem az életünk élő szállását jelképezi.

Zöld ágakból készített sátorok ezek, s a zöld ágak jelentik az életünk tetteit, a jótetteket.

Az életünk tettekből áll, amely tettekben megvalósul a szeretet, felragyog,

és a szeretet, mint élő sátor készül el,

hogy az Úrnak, az Örök Szeretet Istenének a szállása legyen.

Tudjuk azt, hogy nem vagyunk magunkra hagyatva,

mi önmagunktól csak száraz ágak lennénk, csak terméketlen, tövises bozót.

De Krisztus kegyelméből mi eleven, élő ágakká növekszünk,

és Krisztussal egybeforrva, mint szőlőtőből merítve életünk tetteit, gyümölcsöt termő ágakká leszünk.

És a Trónból áradó, hatalmas Folyam, a Kegyelem bősége táplálja az életünket.

Azok a fák, amelyek ebben a Folyamban nőnek fel, azok az életetek, azok a tettek,

amelyek a Kegyelemből születnek meg,

gyümölcsöt teremnek az év minden napján minden cselekedetünkben,

és ezeknek a fáknak a lombja nem fonnyad el, hanem gyógyulást ad, megvigasztalja a törött szívet,

nem tart haragot és a sértést nem tartja számon, hanem figyel arra, ami a másíknak kedves.

A szeretetet termi meg.

A szeretet, az áldozatosság, a szelídség, az irgalom, a megbocsátás gyümölcseit.

Íme, a szállás.

Ha az életetek a Kegyelemből kinövekvő zöldellő hajtás,

s a zöldellő hajtáson megtermett édes gyümölcs,

ha a ti életetek az Örök Szeretetből született szeretetnek jótettei lesznek,

akkor a Mester, aki megy az úton, látva bennetek betér hozzátok.

Íme, a szállás, nekem készítették el, és szívesen megyek én, a végtelen Szeretet a szeretet otthonába.

A ti szereteteitekben, minden jó tettekben otthont vesz a végtelen Isten.

Hol van a szállás? A tetteitekben van, a kegyelemből született jótetteitekben - ez az élet.

És a sátorokat díszítik virágok - ez a második elem, az életünk másik része.

S a virágok, amelyek illatot árasztanak, amelyek kedvesek és szépek,

a virágok jelképezik a lelkiéletet, jelképezik az imáitokat, az áhítatot.

Mert az ember élete nemcsak abból áll,

hogy itt van a földön, és a jócselekedetek zöldellő ágát termi meg,

az ember élete abból is áll, hogy nincs itt a földön.

Az ember élete abból is áll, hogy fölemelkedik az Égbe az ima fohászaival,

és ott, mint illatozó virág, kedveskedik az Istennek. Imádkozzatok, imádkozzatok szüntelen!

Díszítsétek életetek sátorát föl az áhítat virágaival, ékesítsétek az ima illatával,

hogy kedvesek legyetek az Úrnak, aki a szállást keresi bennetek.

S ha kedvesek vagytok, ha látja az imáitok, akkor belép Ő a lelketekbe, ott lesz az imádságaitokban,

mert neki, az Ő kedvére imádkozik a lelketek.

Az imádság sem az ember önmaga erejének pusztá erőfeszítése, hanem Isten kegyelme,

a belénk árasztott Szentlélek szüntelen sóhajtása imádkozik velünk,

és Ő emeli föl a mi erőtlen sóhajainkat, a mi tudatlan imáinkat egészen az Isten elébe.

És odaviszi, odateszi Isten ölébe őket, és Ő valóban kedvesen, tetszően tekint rájuk, hiszen a Lélek illata érződik rajtuk.

És a sátorban a szálláson van még egy harmadik elem: a hófehér terítővel letakart oltár.

És ez az elem a mi életünknek az a része, amely része egyáltalán nem a mi művünk.

Ezt csak csodáljuk, hogy itt van bennünk,

mert az oltár bennünk, az élő oltár magának Istennek az eleven kegyelme.

Csak odaadja nekünk, hogy az Ő trónja, amikor eljön, az Ő saját önön szentsége legyen.

Önön szentségével tölt be bennünket, önön halhatatlan fényével tölti be a szívünket.
Igen, nem üres sír az életünk, ragyog benne az Örök Fény, az Isten jelenléte.
Már bennünk van, amikor megérkezik hozzánk.
És csak ezért, egyedül ezért lehet szállás a mi életünk az Isten számára,
csak ezért fogadhatjuk be, mert itt van a lelkünkben az a Drágakő,
a világ minden kincsénél drágább kincs, az Isten maga,
a Szentség, a Ragyogó, az Oltár, aki várja Őt magát.

Íme, hol van a szállás?

Ott van minden jó tetteiben, minden napnak legkisebb törekvésében a jóra.
Törekedjétek a szeretetre! Növeljétek az üde zöld hajtásokat! Ápoljátok, gondozzátok
a szeretetet!

Merítsetek erőt a szeretethez a Kegyelemből!

Hol van a szállás? Ott van a szállás az imáitok illatában.

Legyetek buzgók az áhítatban, ne fáradjatok bele az imába!

Minden nap nyissatok virágokat! Minden nap friss virágokkal illatozzatok az
Örökkévalónak!

Az imáitokban van a szállás.

És hol van a szállás, Isten szállása? Az Őhöz egyedül méltó lakás csak Ő maga
lehet.

Ő az Oltár, Ő a Drágakő. Őrizzétek szívetekben a Kegyelem jelenlétét.

És ott van a szállás, erre az oltárra ereszkedik alá az Égből, és itt van bennetek a
földön a Mennyei.

Amikor megy, mert megy az utcáitokon, megy minden nap a világ végéig,
és a világ határáig elmegy, minden utat bejár és minden szív ajtajánál megáll:

Hol van a szállás? - kérdezi, a Mester kérdezi.

S amikor meg-megáll nap mint nap a szívetek ajtajában, akkor Ő ismerje meg:

Íme itt a szállásom, íme itt a szeretet, itt vannak a jótettek,

íme itt vannak a buzgó imák, íme hozzám sóhajt ez a lélek,

*íme itt van az én oltárom, hófehérrel, az én szentségemmel letakart, tündöklő
kegyelem.*

Bemegyek tehát, bemegyek az életedbe és odaadom teneked ételül,

örök élet kenyereként önmagam, teveled étkezem,

te meg nekem adod szállásul és kenyérként az életedet,

a jótetteidet adod, a jóízű kenyeret, a jóízű szeretetet,

odaadod nekem az illatot, az imáid szépségét, a friss, üde virágokat,

és odaadod nekem, amit én adtam neked már előre: a kegyelmet, az oltárt, amit olyan
buzgón őrizel.

Íme a szállás. És Jézus veled van és benned lakik.

Ámen.

2021. június 6.

Takács Gyula plébános atya